

Research Paper

Investigation and Analysis of Social and Social and Cultural Factors Affecting Sustainable Security (Case Study of Izeh County)

Hojat ollah Sadeghi*: Assistant Professor, Faculty of Geographical Sciences And Planning, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

Hossein Koravand: Ph.D. student of sociology, social-rural development, Tehran University, Tehran, Iran.

Mohammad Taghi Bostan Afrooz: PhD in Political Science, Islamic Azad University, Tehran Science and Research Unit, Tehran.

Received: 2023/05/30 PP 53-66 Accepted: 2023/08/19

Abstract

Security is one of the important categories of sustainable development, which is influenced by various factors. Some effective factors in this field are known as social factors. Each region has its own social, cultural and economic conditions, and these differences show the necessity of knowing the social factors in each region. The purpose of this research is to investigate social factors affecting sustainable security in Izeh county and to provide solutions to improve it. The research method is descriptive-analytical and based on the collection of field data (survey). The data collection tool was a questionnaire. The statistical population of the research was formed by experts, and 85 people were determined as the sample size using the snowball method. The validity of the questionnaire was confirmed through elites and the reliability was also confirmed with Cronbach's alpha greater than 0.70. The result of the research showed that all social factors affecting sustainable security were significant at a level less than 0.05 and equal to 0.000. According to the results, the highest average is related to the factor of preventing discrimination with a value of 3.058 and the lowest average is related to the factor of creating employment for young people with a value of 1.411. Therefore, comparing the minimum and maximum average of social factors shows that there is an unfavorable situation. Among other social factors affecting stable security, they have a weak status: equal opportunities (2.435), management of moral and social networks (2.564), regional tourism development (1.788) and social identity in the region. (2/400) pointed out. The result of the other part of the research confirmed that the promotion of social factors can be effective in improving the sustainable security of the region. In this context, the factor of improving the social identity of the region with a beta value of 0.694; The performance of administrative institutions and organizations in the region with a beta value of 0.347 and social and economic opportunities with a beta value of 0.234 are the most effective in promoting sustainable security.

Keywords: Social and Cultural factors, Sustainable security, Development, Izeh county.

Citation: Sadeghi, H., Koravand, H., Bostan afrooz, M.T.(2023). Investigation and analysis of social and social and cultural factors affecting sustainable security (case study of Izeh county). *Journal of Society and Politics*, Vol 1, No 2, Shiraz, PP 53-66.

Extended Abstract

Introduction

Security, especially social security, has a prominent position in national planning, the achievement and stabilization of which requires complex preparations and contexts, and its vulnerability or deterioration is the result of different contexts and factors. Some factors affecting security, especially sustainable security, have a social dimension. Various social and cultural issues over time lead to the spread of insecurity in various social, economic, environmental and political sectors. Various social factors, including identity, participation, trust, justice, equality, crimes, management style, economic issues related to society, etc., can have various consequences in the long run, and one of the most important consequences is insecurity and reduction of social security. In this regard, the issue of reducing security, which is rooted in social issues, cannot be ignored. Considering that sustainable security seeks to solve the problem from the root, it has a lot to do with social factors. In other words, sustainable security seeks to avoid and prevent the occurrence of insecurity, and since social issues are the root of many insecurities, abnormal social factors can be controlled with proper planning. This ultimately leads to social development as well as sustainable security.

Izeh county is located in Khuzestan province. This county has challenges in terms of establishing security at times; Because the population structure of the region is mostly made up of the lower class, whose income level is insignificant and their unemployment rate is very high. In addition to this, the diversity of Bakhtiari ethnic groups, especially the issue of clans in this region, has also led to the intensification of the crisis. Although the issue of clans in this region can be a positive and reliable capacity, it has also had negative consequences due to neglect in the past few decades. All these conditions, along with many other factors, Izeh county has faced challenges in terms of security. The aim of the research is to investigate and analyze the status of social factors affecting sustainable security.

Methodology

The research method is descriptive-analytical and based on the collection of survey data. This

research is also considered as a quantitative and cross-sectional research. The geographical territory of this research is Izeh county in Khuzestan province. The statistical population of the research was calculated to be 85 experts, specialists and people knowledgeable about social issues, security and political-security management. The research questionnaire was approved by experts from the point of view of validity, and from the point of view of reliability, it was confirmed with Cronbach's alpha coefficient of 0.85. Data analysis is a multi-stage process that was carried out using different and appropriate methods. Appropriate statistical tests were used for analysis. Analyses were done in spss software.

Results and discussion

Examining the results of the binomial test in the field of social factors affecting sustainable security in Izeh county shows that all social factors were significant at a level less than 0.05 and equal to 0.000. In other words, the 20 investigated social factors had significant conditions. Average test results have been used to check the significance direction. Examining the average results of the test shows that the highest average is related to the factor of preventing discrimination with a value of 3.058 and the lowest average is related to the factor of creating employment for young people with a value of 1.411. Therefore, it can be concluded from the comparison of the minimum and maximum average of social factors that there is an unfavorable situation.

Other social factors affecting the stable security of Izeh county, which have a weak situation, include equal opportunities (2/435), management of moral and social networks (2/564), establishing order and controlling social issues (2/117), crime reduction (1/847), participation (2/270), social trust (2/352), regional tourism development (1/788), development of social, cultural and popular activities (1/941), interaction of managers with the people (2/317), suitable cultural and social advertising and information (2/082), the position of elites in the management of the region (2/435), social-educational justice (2/388) and social identity in the region (400/2) pointed out. The comparison of the observed

ratio of the test for these factors also shows this significance; Because the ratio observed in group one (less than 3) was higher than the ratio observed for group two (more than 3).

The sustainable security index was also measured in general. The result of the two-sentence test shows that the sustainable security index was significant at a level less than 0.05 and equal to 0.000 (Table 3). Examining the significance direction using the mean indicates that the mean is equal to 2.682 and is lower than the average of the test (3). Therefore, it can be concluded that the status of the sustainable security index in the region has also been assessed as weak. The comparison of the observed ratio of the test for the sustainable security index also shows this significance. Because the observation ratio in group one (less than 3) is equal to 0.79 compared to the observed value for group two (more than 3) which is equal to 0.21. As a result, the security situation in the region needs to be reviewed and planned in principle.

The results showed that the correlation between social factors and the improvement of sustainable security in the region is equal to 0.665, which is a direct correlation. The examined social factors have the ability to explain 66% of the changes (variance), the improvement of sustainable security, and about 44% of the changes in this issue are explained by other factors or indicators. The strength and impact of social factors in improving the sustainable security of the region are also not the same.

The results showed that the social identity in the region with a beta value of 0.694 has the most

influence in improving the sustainable security of the region. In fact, basic measures should be taken in order to strengthen social identity. Also, the performance of institutions and management organizations of the region are ranked second with an explanation of 0.347, and social and economic opportunities are ranked third with a beta value of 0.234. In this sense, the performance of institutions should be improved and the necessary platform for the growth of social and economic opportunities in the region should be provided. These issues can lead to an increase in stable security and prevent the creation of various security problems. Creating employment for young people with a beta value of 0.109, efficiency and optimal performance of the media with a beta value of 0.143, preventing discrimination with a beta value of 0.167, reducing social vulnerability with a beta value of 0.156, and also reducing crimes. With a beta value of 0.158, they are other social factors that can help improve the sustainable security of the region.

Conclusion

The result showed that all the social factors affecting the sustainable security of the region are poorly evaluated. In this context, looking into the results shows that there has been no good planning and actions in the social field and this lack of attention has led to insecurity in the long term. The result confirmed that the improvement of the investigated social factors can help to improve sustainable security. In other words, each of these social factors has a special influence in improving security.

مقاله پژوهشی

بررسی و تحلیل عوامل اجتماعی و فرهنگی موثر بر امنیت پایدار (مورد مطالعه شهرستان ایزه)

حجت الله صادقی^۱، استادیار، دانشکده علوم جغرافیایی و برنامه‌ریزی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

حسین کوراوند: دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی گرایش توسعه اجتماعی روستایی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

محمد تقی بوستان افروز: دکتری علوم سیاسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران، تهران.

دریافت: ۱۴۰۲/۰۲/۰۹ صص ۶۶-۵۳ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۵/۲۸

چکیده

امنیت از مقوله‌های مهم توسعه پایدار است که تحت تاثیر عوامل مختلف است. برخی از عوامل موثر در این زمینه تحت عنوان عوامل اجتماعی شناخته می‌شوند. هر منطقه شرایط اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی خود را دارد و همین تفاوت‌ها، ضرورت شناخت عوامل اجتماعی در هر منطقه را بخوبی نشان می‌دهد. هدف این پژوهش بررسی عوامل اجتماعی و فرهنگی موثر بر امنیت پایدار در شهرستان ایزه و ارائه راهکارهای ارتقای آن است. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر گردآوری داده‌های میدانی (پیمایشی) است. ابزار گردآوری داده‌ها پرسش‌نامه بوده است. جامعه آماری پژوهش را کارشناسان تشکیل داده‌اند که به روش کلوله برفی، ۸۵ نفر به عنوان حجم نمونه تعیین شد. روایی پرسش‌نامه از طریق نخبگان تایید و پایایی نیز با آلفای کرونباخ بیشتر از ۰/۷۰ تایید شد. نتیجه پژوهش نشان داد که همه عوامل اجتماعی موثر بر امنیت پایدار در سطح کمتر از ۰/۰۵ و برابر با ۰/۰۰۰ معنادار بوده‌اند. بر اساس نتایج بیشترین میانگین مربوط به عامل جلوگیری از تبعیض با مقدار ۳/۰۵۸ و حداقل میانگین مربوط به عامل ایجاد اشتغال برای جوانان با مقدار ۱/۴۱۱ بوده است. بنابراین مقایسه حداقل و حداکثر میانگین عوامل اجتماعی نشان می‌دهد که وضعیت نامطلوبی وجود دارد. از دیگر عوامل اجتماعی موثر بر امنیت پایدار وضعیت ضعیفی دارند می‌توان به فرصت‌های برابر و مساوی (۲/۴۳۵)، مدیریت شبکه‌های اخلاقی و اجتماعی (۲/۵۶۴)، توسعه گردشگری منطقه (۱/۷۸۸) و هویت اجتماعی در منطقه (۲/۴۰۰) اشاره نمود. نتیجه بخش دیگر پژوهش تایید نمود که ارتقای عوامل اجتماعی می‌تواند در بهبود امنیت پایدار منطقه موثر باشد. در این زمینه عامل بهبود هویت اجتماعی منطقه با مقدار بتا برابر با ۰/۶۹۴؛ عملکرد نهادها و سازمان‌های مدیریتی منطقه با مقدار بتا ۰/۳۴۷ و فرصت‌های اجتماعی و اقتصادی با مقدار بتا ۰/۲۳۴، بیشترین تاثیرگذاری را در ارتقای امنیت پایدار دارند.

واژه‌های کلیدی: عوامل اجتماعی و فرهنگی، امنیت پایدار، توسعه، شهرستان ایزه.

استاد: صادقی، حجت الله؛ کوراوند، حسین؛ بوستان افروز، محمد تقی. (۱۴۰۲). بررسی و تحلیل عوامل اجتماعی و فرهنگی موثر بر امنیت

پایدار (مورد مطالعه شهرستان ایزه). فصلنامه جامعه و سیاست، سال ۱، شماره ۲، شیراز، صص ۶۶-۵۳

مقدمه

توسعه پایدار، یکی از مفاهیمی است که با چگونگی شیوه زندگی افراد یک جامعه پیوندی تنگاتنگ دارد و در ابعاد عینی بیشتر ناظر بر بالا بردن سطح زندگی عمومی از طریق ایجاد شرایط مطلوب و بهینه در زمینه‌های تغذیه، بهداشت، اشتغال، آموزش و چگونگی گذراندن اوقات فراغت می‌باشد (نکویی و همکاران، ۱۳۹۸: ۹۵). این مفهوم با توجه به گستردگی که دارد مسائل اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی متنوعی را به هم ارتباط می‌دهد (Belgrade et al, 2022: 547). یکی از مسائل و شاخص‌های مهم توسعه پایدار، امنیت است. مسأله امنیت از گذشته‌های دور، همواره یکی از دغدغه‌های اصلی انسان و جوامع بشری به شمار رفته و به اعتقاد برخی از دانشمندان این حوزه، دلیل اصلی دست شستن از آزادی و حیات طبیعی و تن دادن به زیست جمعی است (حاتمی و همکاران، ۱۳۹۷: ۱۰۴). امنیت زیرساخت همه‌ی ابعاد زندگی یک جامعه است، از مسائل شخصی گرفته تا مسائل اجتماعی، مسائل عمومی و مسائل خارجی را شامل می‌شود (Simkowitz & Beedles, 1980: 308).

مفهوم امنیت از حالت اولیه و جنبه‌های فیزیکی و محسوس خارج شده و ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی را در بر گرفته است. به طوری که امروزه تمامی مفاهیم اجتماعی و اقتصادی امنیت در برخی مکان‌های جغرافیایی قابل مشاهده است. پایداری و مفاهیم ترکیبی آن مانند امنیت پایدار ناظر بر درک جامعه‌ای است که بر پایه آن، به همه عوامل موثر سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و امنیتی در کنار یکدیگر و تعامل با هم توجه می‌شود (سفی فرزاد و همکاران، ۱۳۹۸: ۱۱۱). امنیت پایدار، امنیتی است دیرپا و خلل‌ناپذیر؛ دیرپاست بدین معنا که کشورها در درازمدت از مواهب امنیت بهره‌مند شوند و خلل‌ناپذیر است، بدین معنا که جوامع، در مقابل مخاطراتی که ثبات‌شان را تهدید می‌کند، مقاوم‌سازی شده باشند (Alimi et al, 2020: 1136). برخلاف امنیت کنترل پایه که مبارزه با مصادیق ناامنی نظیر تروریسم، جنگ، شورش و... را هدفگذاری کرده است، امنیت پایدار به روش‌های ممانعت از بروز این ناامنی‌ها می‌اندیشد (Cianciara, 2017: 51). به‌جای درمان ناامنی، پیشگیری از بروز ناامنی هدف سیاستگذاران خواهد بود. بدین ترتیب، ضمن آنکه هزینه کمتری برای حفظ امنیت کشورها صرف می‌شود، ضریب ثبات این جوامع نیز ارتقا یافته و امکان رشد اقتصادی در آن‌ها بیشتر خواهد شد (Booth, 2018: 449). از این‌رو، امنیت پایدار پیوندی ناگسستنی با توسعه پایدار دارد.

امنیت به ویژه امنیت اجتماعی از موقعیت و جایگاه برجسته‌ای در برنامه‌ریزی‌های کشوری برخوردار است که دست‌یابی و پایدارسازی آن نیازمند مقدمات و زمینه‌های پیچیده‌ای بوده و آسیب‌پذیری یا زوال آن نیز، معلول زمینه‌ها و عوامل متفاوتی است (نبوی و همکاران، ۱۳۸۹: ۷۳). برخی از عوامل موثر بر امنیت به ویژه امنیت پایدار، دارای بعد اجتماعی هستند. مسائل اجتماعی و فرهنگی مختلف در طول زمان، به گسترش ناامنی در بخش‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی، زیست محیطی و سیاسی منجر می‌شوند (Conway & Reinganum, 2018: 4). عوامل مختلف اجتماعی اعم از هویت، مشارکت، اعتماد، عدالت، تساوی، جرائم، نحوه مدیریت، مسائل اقتصادی مرتبط با اجتماع و... در بلندمدت می‌توانند تبعات گوناگونی را به دنبال داشته باشند که از مهمترین این تبعات ناامنی و کاهش امنیت اجتماعی است (Carter & Poast, 2017: 241). در همین راستا نمی‌توان از موضوع کاهش امنیت که ریشه در مسائل اجتماعی دارد چشم پوشی نمود؛ چرا که کنکاش در بسیاری از مسائل امنیت بخوبی نشان می‌دهد که عوامل اجتماعی نقش بسیار مهمی دارند و بی توجهی به آن، آسیب‌های جدید را به دنبال دارد؛ این تاثیرگذاری نه تنها بعد اجتماعی جامعه را دچار تغییر و تاثیر می‌نماید، بلکه دیگر ابعاد توسعه یعنی ابعاد اقتصادی، زیست محیطی و سیاسی را نیز دچار چالش می‌نماید (Iregbenu & Uzonwanne, 2015: 5) با توجه به این چارچوب و اهمیت عوامل اجتماعی در بحث امنیت، نمی‌تواند این بخش از عوامل توسعه را نادیده گرفت. امنیت پایدار نیز به توجه به اینکه به دنبال حل مسأله از ریشه است، ارتباط زیادی با عوامل اجتماعی دارد (Dogan et al, 2023). به عبارت دیگر امنیت پایدار به دنبال جلوگیری و پیشگیری از بروز ناامنی است و از آنجا که مسائل اجتماعی خود ریشه بسیاری از ناامنی‌ها هستند می‌توان با یک برنامه‌ریزی مطلوب، عوامل اجتماعی ناهنجار را کنترل نمود. این موضوع در نهایت به توسعه اجتماعی و همچنین به امنیت پایدار منجر می‌شود.

شهرستان ایزه در استان خوزستان قرار گرفته است. این شهرستان به واسطه موقعیت جغرافیایی و ارتباطی دارای ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های اقتصادی بالقوه زیادی است اما به دلایل مختلف از جمله مدیریتی، این ظرفیت‌ها نهفته باقی مانده است. یکی از موضوعات مهم این منطقه، مسأله امنیت است. این شهرستان از لحاظ برقراری امنیت در برخی زمان‌ها، دچار چالش است؛ زیرا بافت جمعیتی منطقه بیشتر از طبقه پایین و فرودست تشکیل شده است که سطح درآمدی آن‌ها ناچیز و میزان بیکاری آن‌ها بسیار بالاست. علاوه بر این متنوع بودن اقوام بختیاری به ویژه مسأله طوایف در این منطقه نیز به تشدید بحران منجر شده است. هر چند مسأله طوایف در این منطقه خود می‌تواند یک ظرفیت مثبت و قابل تکیه باشد اما در طی چند دهه گذشته به دلیل بی توجهی، پیامدهای منفی را نیز داشته است. همه‌ی این شرایط در کنار بسیاری از عوامل دیگر شهرستان ایزه را در نوک پیکان آسیب‌های اجتماعی و فرهنگی قرار داده است. برخی از عوامل موثر در زمینه امنیت منطقه، مربوط

به عوامل اجتماعی است. این عوامل ریشه در بسیاری از عوامل دیگر دارد که به واسطه کم توجهی و عدم وجود یک برنامه و طرح بلندمدت، در طول زمان به معضل تبدیل شده است. به عبارت دیگر ارتقای عوامل اجتماعی در کنار دیگر شاخص‌های موثر، می‌تواند به بهبود امنیت این منطقه و تحقق امنیت پایدار آن منجر شود. از این روش در این پژوهش سعی شده که یک شناخت درست از مساله از لحاظ وضعیت موجود حاصل شود. در این پژوهش هدف آن است که وضعیت عوامل اجتماعی و فرهنگی موثر بر امنیت پایدار بررسی و تحلیل شود و با توجه به شرایط موجود، راهکارهای مطلوب جهت ارتقای شرایط، اتخاذ و ارائه نمود.

پیشینه و مبانی نظری تحقیق

امنیت پایدار، امنیتی است دیرپا و خلل‌ناپذیر؛ دیرپاست بدین معنا که کشورها در درازمدت از مواهب امنیت بهره‌مند شوند و خلل‌ناپذیر است، بدین معنا که جوامع، در مقابل مخاطراتی که ثبات‌شان را تهدید می‌کند، مقاوم‌سازی شده باشند (Alimi et al, 2020: 1136). برخلاف امنیت کنترل پایه که مبارزه با مصادیق نامنی نظیر تروریسم، جنگ، شورش و... را هدفگذاری کرده است، امنیت پایدار به روش‌های ممانعت از بروز این ناامنی‌ها می‌اندیشد (Cianciara, 2017: 51). در این نوع امنیت بیشتر تاکید روی پیشگیری است. همین نکته امنیت پایدار را دیگر رویکرد های امنیت متمایز می‌نماید. با توجه به نوع تعریف در امنیت پایدار باید بیشتر به بعد فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی پرداخت و مسائل نظامی در رتبه بعدی قرار می‌گیرد؛ چرا که اگر مردم زندگی شرافتمندانه‌ای داشته باشند، امنیت پایدار شکل می‌گیرد (رستگارپناه و سلطانی فر، ۱۳۹۱: ۷۸).

بنابراین در راستای امنیت پایدار جهت پیشگیری از بروز ناامنی، عوامل مختلفی دخیل هستند اما همانگونه که بیان شد بخش مهمی از این عوامل، اجتماعی هستند. در حقیقت عوامل اجتماعی و همچنین فرهنگی نیز بیشتر با موضوع امنیت پایدار عجین هستند (Liu et al, 2023: 5)؛ چرا که امنیت پایدار به نوعی به دنبال پیشگیری است و از سوی دیگر عوامل اجتماعی و فرهنگی نیز به نوعی به کنترل و پیشگیری از بروز مسائل کمک می‌نمایند (Moumen & Idrissi, 2019: 304). در واقع عوامل اجتماعی در صورتی که خوب مدیریت، برنامه‌ریزی و توسعه یابند، نه تنها به توسعه اجتماعی جامعه کمک می‌نمایند بلکه از بروز از پیامدهای اقتصادی و اجتماعی نیز جلوگیری می‌نمایند.

در راستای امنیت در سطوح مختلف عوامل مختلفی تاثیرگذار هستند؛ چراکه این مقوله نیز همانند بسیاری از عوامل در چارچوب مفهومی خاصی قرار می‌گیرد. برای اینکه این جنبه از توسعه در چارچوب مناسبی و مطلوبی قرار بگیرد و در زمینه توسعه و به ویژه توسعه پایدار موثر باشد، بایستی تهدیدات و ضعف‌های موجود در این زمینه را با استفاده از نقاط قوت و فرصت‌های مختلف رفع و ارتقاء داد (Gryshova et al, 2020). برنامه‌ریزی و توجه به این عوامل تاثیرگذار نیازمند شناخت درست از فضا و زمان است. با مطالعه متون مختلف عوامل مختلفی در امنیت موثر هستند که این عوامل در تهدید امنیت در سطوح مختلف اجتماعی و همچنین محلی، منطقه‌ای و ملی مطرح هستند (Garcia et al, 2020). فقدان مشارکت نهادینه مردم و ایفای نقش مسؤانه توسط آن‌ها، فقدان سیستم جامع کنترل جمعیت با داده‌های آماری، روند رو به رشد سازمان یافتگی و پیچیدگی، کنترل‌ناپذیری و مهارگسیختگی جرایم مختلف، کاهش محدودیت‌های سنی، جنسی، جغرافیایی در وقوع جرایم، فقدان کنترل مؤثر مرزها و دو پدیده فراگیر قاچاق کالا و مواد مخدر، معضل حضور و فعالیت میلیون‌ها مهاجر و پناهنده از کشورهای همجوار، کاهش فزاینده امنیت اخلاقی در جامعه، فقدان وجود نگرش راهبردی به گذراندن اوقات فراغت و غنی‌سازی آن‌ها، تفاوت‌های جغرافیایی در پهنه های سرزمینی و منطقه‌ای، بحران‌های منابع آب و خاک، عدم دسترسی به امکانات و خدمات مناسب و مبتنی بر عدالت و توازن، مشکلات دسترسی به سیستم‌های حمل و نقل، جاده و گیره، فاصله زیاد سکونتگاه‌های انسانی در بسیاری از پهنه‌های سرزمینی و وجود تفاوت‌های فرهنگی، عدم توسعه صنعتی متوازن در تمامی سطوح توسعه محلی، منطقه‌ای و ملی، وجود محرومیت و اختلاف اقتصادی بین محلات، نواحی و مناطق مختلف و... نمونه بارزی از عوامل موثر بر امنیت هستند (سریرافراز، ۱۳۸۸: ۴۱-۳۷). ریشه بسیاری از این عوامل به مسائل اجتماعی و فرهنگی بر می‌گردد یا اینکه با موضوعات اجتماعی در ارتباط هستند.

در ارتباط با موضوع پژوهش در معنای عام، یعنی موضوعات امنیت، امنیت پایدار و عوامل اجتماعی موثر در این زمینه، تحقیقات متنوعی وجود دارد که به تعدادی از آن‌ها اکتفا می‌شود. اتوکوا^۱ و همکاران (۲۰۱۹) در بررسی عوامل اجتماعی موثر بر امنیت نتیجه گرفتند که مشارکت و تاکید بر حفظ هویت اجتماعی دو عامل اصلی و تاثیرگذار در ایجاد امنیت پایدار هستند. از نظر آن‌ها ایجاد فرصت‌های اقتصادی به کاهش معضلات اجتماعی منجر می‌شود که نتیجه این رویکرد نیز، امنیت پایدار است. یولین^۲ و همکاران (۲۰۲۰) در بررسی امنیت غذایی نتیجه گرفتند که امنیت غذایی ریشه در مسائل مختلف برنامه‌ریزی، اقتصادی و اجتماعی دارد. در این زمینه به مساله امنیت پایدار در بخش مواد

^۱ . Etuknwa

^۲ . Ulian

غذایی از طریق رشد استعدادها و تاکید روی آموزش مردم تاکید می‌شود. لذا مسائل اجتماعی جایگاه ویژه‌ای دارد. خان^۱ و همکاران (۲۰۲۰) نیز به اهمیت مسائل اجتماعی در ایجاد امنیت تاکید نموده‌اند. بر اساس دیدگاه آن‌ها، تحقق امنیت پایدار در گروهی مسائل و عوامل مختلف اجتماعی و فرهنگی هر منطقه‌ای است که مدیریت بهینه می‌تواند به ارتقا و رشد آن‌ها کمک نماید. کومار^۲ و همکاران (۲۰۲۱) در بررسی و ارائه چارچوب امنیت پایدار اشاره دارند که امنیت پایدار جزئی از توسعه پایدار است و لذا نمی‌توان به مفهوم امنیت پایدار بدون توجه به تمامی ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی دست یافت. آن‌ها نتیجه می‌گیرند که مدیریت بهینه، کاهش آسیب‌های اجتماعی، رشد فرصت‌های اجتماعی و فرهنگی، دانش عمومی مردم، اطلاع‌رسانی و ارتقای سرمایه اجتماعی از مهمترین عواملی هستند که می‌توانند به بهبود امنیت کمک نمایند.

عباس‌زاده و کرمی (۱۳۹۰) نتیجه گرفتند که سرمایه اجتماعی به شیوه‌های مختلف از جمله افزایش یکپارچگی، تسهیل مدیریتی مشکلات، پیشگیری از انفعال سیاسی-اجتماعی، ارتقا نظام سیاسی و تعمیق اعتماد می‌تواند در امنیت پایدار موثر باشد. قیصری و حسینی (۱۳۹۲) در بررسی شاخص‌های امنیت پایدار نشان دادند که حاکمیت در ابعاد نهادهای جامعه‌پذیری و انجام صحیح تکالیف معیشتی به عنوان عوامل و راهبردهای مهم در تامین امنیت داخلی مطرح است و در مواجهه با امنیت خارجی، خودتکایی، تولید قدرت و اقتدار از عوامل اصلی محسوب می‌شود. اسماعیلی و همکاران (۱۳۹۴) در بررسی عوامل فرهنگی-اجتماعی موثر بر امنیت پایدار نتیجه گرفتند که شاخص‌های اخلاق، خانواده و هویت از مواردی بودند که بیشترین تاثیر را بر مدیریت امنیت اجتماعی و فرهنگی داشته‌اند. ضمن اینکه ارائه الگوهای اسلامی ملی و سنتی در پوشش ظاهر، رفتار و گفتار جوانان، تعاملات فرهنگی و دعوت به خیر جمعی (امر به معروف و نهی از منکر)، از مولفه‌هایی بودند که تاثیرگذاری بیشتری نسبت به سایر مولفه‌ها داشتند. راز و همکاران (۱۳۹۷) نتیجه گرفتند که مسائل قومی، سیاست‌های قومی کارآمد، آگاهی مردم و حمایت دسته جمعی مردم مهمترین عوامل در تامین امنیت در منطقه سیستان محسوب می‌شود. در واقع همبستگی گروه‌های قومی، بزرگترین نقش را در امنیت منطقه دارد که به عنوان یک عامل اجتماعی و فرهنگی شناخته می‌شود. مودودی ارخودی (۱۴۰۱) در شناسایی عوامل موثر بر ایجاد امنیت نتیجه گرفت که شاخص اقتصادی نسبت به شاخص‌های اجتماعی و سیاسی نقش مهمی در ایجاد امنیت پایدار دارد. البته مسائل اجتماعی و توجه به عوامل تاثیرگذار (آموزش، مشارکت، پایگاه اجتماعی، رفاه، شغل و...) در این زمینه نیز مهم است.

مواد و روش تحقیق

روش تحقیق توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر گردآوری داده‌های پیمایشی است. این تحقیق همچنین از نوع تحقیقات کمی و مقطعی محسوب می‌شود. قلمرو مکانی این پژوهش شهرستان ایزه در استان خوزستان می‌باشد. جامعه آماری تحقیق را کارشناسان، متخصصان و افراد آگاه به موضوع مسائل اجتماعی، امنیت و مدیریت سیاسی-امنیتی تشکیل ۸۵ نفر محاسبه شد. پرسشنامه پژوهش از منظر روایی مورد تأیید خبرگان قرار گرفت و از منظر پایایی با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۵ تأیید شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها فرآیندی چندمرحله‌ای است که با استفاده از روش‌های مختلف و مناسب انجام شد. برای تجزیه و تحلیل از آزمون‌های آماری مناسب استفاده شد. تحلیل‌ها در نرم‌افزار spss انجام گردید.

بحث و ارائه یافته‌ها

ویژگی‌های پاسخگویان

بررسی توزیع فراوانی نمونه آماری نشان می‌دهد که از مجموع ۸۵ نفر مورد پرسشگری، ۶۹/۴ درصد را مردان و ۳۰/۶ درصد را زنان تشکیل داده‌اند. همچنین از لحاظ متغیر سن حداقل سن، ۲۵ و حداکثر سن ۶۰ سال بوده است. ۷/۱ درصد در رده سنی ۲۵ تا ۳۰ سال و ۱۲/۹ درصد نیز در گروه رده سنی ۳۱ تا ۴۰ سال حضور داشته‌اند. نتیجه نشان می‌دهد که ۳۷/۶ درصد در رده سنی ۴۱ تا ۵۰ سال و ۴۲/۴ درصد نیز بین ۵۱ تا ۶۰ سال قرار داشته‌اند. علاوه بر این از لحاظ متغیر تحصیلات، بیشترین حجم نمونه در گروه تحصیلی فوق لیسانس با ۵۰/۶ درصد قرار داشته‌اند. ۱/۲ درصد فوق دیپلم، ۱۵/۳ درصد لیسانس و ۳۲/۹ درصد نیز دکتری داشته‌اند (جدول ۱). بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که توزیع مناسبی از لحاظ متغیر جنس، سن و تحصیلات در سطح نمونه آماری وجود دارد. این موضوع به دقت نتایج در نتیجه جمع‌آوری دیدگاه تمامی افراد با ویژگی‌های مختلف تاثیرگذار است و به تعمیم بهتر نتایج کمک می‌نماید.

^۱ . Khan

^۲ . Kumar

جدول ۱- توزیع فراوانی ویژگی‌های نمونه آماری

متغیر	گزینه	فراوانی	درصد
جنس	مرد	۵۹	۶۹/۴
	زن	۲۶	۳۰/۶
سن	۳۰ تا ۳۵ سال	۶	۷/۱
	۳۱ تا ۴۰ سال	۱۱	۱۲/۹
	۴۱ تا ۵۰ سال	۳۲	۳۷/۶
	۵۱ تا ۶۰ سال	۳۶	۴۲/۴
تحصیلات	فوق دیپلم	۱	۱/۲
	لیسانس	۱۳	۱۵/۳
	فوق لیسانس	۴۳	۵۰/۶
	دکتری	۲۸	۳۲/۹

منبع: مطالعات می‌دانی نویسندگان، ۱۴۰۲.

سنجش عوامل اجتماعی و فرهنگی موثر بر امنیت پایدار در شهرستان ایزه

بررسی نتیجه آزمون دو جمله‌ای در زمینه عوامل اجتماعی موثر بر امنیت پایدار در شهرستان ایزه نشان می‌دهد که همه عوامل اجتماعی در سطح کمتر از ۰/۰۵ و برابر با ۰/۰۰۰ معنادار بوده‌اند (جدول ۲). به عبارت دیگر ۲۰ عامل اجتماعی بررسی شده، دارای شرایط معناداری بوده‌اند. برای بررسی جهت معناداری از نتایج میانگین آزمون استفاده شده است. بررسی نتایج میانگین آزمون نشان می‌دهد که بیشترین میانگین مربوط به عامل جلوگیری از تبعیض با مقدار ۳/۰۵۸ و حداقل میانگین مربوط به عامل ایجاد اشتغال برای جوانان با مقدار ۱/۴۱۱ بوده است. بنابراین می‌توان از مقایسه حداقل و حداکثر میانگین عوامل اجتماعی نیز نتیجه گرفت که وضعیت نامطلوبی وجود دارد.

از دیگر عوامل اجتماعی موثر بر امنیت پایدار شهرستان ایزه که وضعیت ضعیفی دارند می‌توان به فرصت‌های برابر و مساوی (۲/۴۳۵)، مدیریت شبکه‌های اخلاقی و اجتماعی (۲/۵۶۴)، برقراری نظم و کنترل مسائل اجتماعی (۲/۱۱۷)، کاهش جرائم (۱/۸۴۷)، مشارکت (۲/۲۷۰)، اعتماد اجتماعی (۲/۳۵۲)، توسعه گردشگری منطقه (۱/۷۸۸)، توسعه فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی و مردمی (۱/۹۴۱)، تعامل مدیران با مردم (۲/۳۱۷)، تبلیغات و اطلاع‌رسانی فرهنگی و اجتماعی مناسب (۲/۰۸۲)، جایگاه نخبگان در مدیریت منطقه (۲/۴۳۵)، عدالت آموزشی-اجتماعی (۲/۳۸۸) و هویت اجتماعی در منطقه (۲/۴۰۰) اشاره نمود. مقایسه نسبت مشاهده شده آزمون برای این عوامل نیز بخوبی این معناداری را نشان می‌دهد؛ چرا که نسبت مشاهده در گروه یک (کمتر از مقدار ۳) بیشتر از نسبت مشاهده شده برای گروه دو (بیشتر از ۳) بوده است.

همچنین نتیجه آزمون مجموع عوامل اجتماعی موثر نیز نشانگر آن است که همه عوامل در سطح کمتر از ۰/۰۵ و برابر با ۰/۰۰۰ معنادار نبوده‌اند. میانگین این عوامل نیز ۲/۲۴۰ است. این میانگین نشان می‌دهد عوامل اجتماعی موثر بر امنیت پایدار در منطقه نیز ضعیف ارزیابی می‌شوند. مقایسه نسبت مشاهده شده آزمون برای این عوامل نیز بخوبی این معناداری را نشان می‌دهد؛ چرا که نسبت مشاهده در گروه یک (کمتر از مقدار ۳) برابر با ۰/۹۵ بیشتر از نسبت مشاهده شده برای گروه دو (بیشتر از ۳) برابر با ۰/۰۵ بوده است. در مجموع وضعیت عوامل اجتماعی موثر بر امنیت پایدار در منطقه مطلوب نبوده است و نیاز به برنامه‌ریزی و تاکید بیشتری می‌باشد.

جدول ۲- سنجش معناداری وضعیت عوامل اجتماعی و فرهنگی موثر بر امنیت پایدار

وضعیت	میانگین	p-value	نسبت مورد آزمون	نسبت مشاهده گروه دو (بیشتر از ۳)	نسبت مشاهده گروه یک (کمتر از ۳)	عوامل اجتماعی
ضعیف	۲/۳۴۱	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۱۴	۰/۸۶	فرصت‌های اجتماعی و اقتصادی
ضعیف	۲/۴۳۵	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۱۹	۰/۸۱	فرصت‌های برابر و مساوی
ضعیف	۲/۵۶۴	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۱	۰/۷۹	مدیریت شبکه‌های اخلاقی و اجتماعی
متوسط	۳/۰۵۸	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۵	۰/۷۵	جلوگیری از تبعیض
ضعیف	۲/۳۰۵	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۱۴	۰/۸۶	کاهش آسیب‌پذیری اجتماعی

وضعیت	میانگین	p-value	نسبت مورد آزمون	نسبت مشاهده گروه دو(بیشتر از ۳)	نسبت مشاهده گروه یک(کمتر از ۳)	عوامل اجتماعی
ضعیف	۲/۱۱۷	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۱۵	۰/۸۵	برقراری نظم و کنترل مسائل اجتماعی
ضعیف	۱/۸۴۷	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۱۳	۰/۸۷	کاهش جرائم
ضعیف	۲/۲۷۰	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۴	۰/۷۶	مشارکت
ضعیف	۲/۲۳۵	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۱۹	۰/۸۱	جایگاه زنان در تصمیم گیری
ضعیف	۲/۳۵۲	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۸	۰/۷۲	اعتماد اجتماعی
ضعیف	۱/۹۶۴	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۱۶	۰/۸۴	عملکرد نهادها و سازمان‌های مدیریتی منطقه
ضعیف	۱/۷۸۸	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۰۹	۰/۹۱	توسعه گردشگری منطقه
ضعیف	۱/۴۱۱	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۰۵	۰/۹۵	ایجاد اشتغال برای جوانان
ضعیف	۱/۹۴۱	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۰	۰/۸۰	توسعه فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی و مردمی
ضعیف	۲/۳۱۷	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۱۴	۰/۸۶	تعامل مدیران با مردم
ضعیف	۲/۵۵۲	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۸	۰/۷۲	کارایی و عملکرد مطلوب رسانه‌ها
ضعیف	۲/۰۸۲	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۱۲	۰/۸۸	تبلیغات و اطلاع‌رسانی فرهنگی و اجتماعی مناسب
ضعیف	۲/۴۳۵	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۸	۰/۷۲	جایگاه نخبگان در مدیریت منطقه
ضعیف	۲/۳۸۸	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۷	۰/۷۳	عدالت آموزشی-اجتماعی
ضعیف	۲/۴۰۰	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۱۴	۰/۸۶	هویت اجتماعی در منطقه
ضعیف	۲/۲۴۰	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۰۵	۰/۹۵	مجموع مقیاس

منبع: مطالعات می‌دانی نویسندگان، ۱۴۰۲.

سنجش شاخص امنیت پایدار در شهرستان ایزه

شاخص امنیت پایدار نیز به صورت کلی مورد سنجش قرار گرفت. نتیجه آزمون دو جمله نشان می‌دهد که شاخص امنیت پایدار در سطح کمتر از ۰/۰۵ و برابر با ۰/۰۰۰ معنادار بوده است (جدول ۳). بررسی جهت معناداری با استفاده از میانگین نشانگر ان است که میانگین ان برابر با ۲/۶۸۲ بوده و از حد متوسط آزمون (۳)، پایین‌تر است. لذا می‌توان نتیجه گرفت که وضعیت شاخص امنیت پایدار در منطقه نیز ضعیف ارزیابی شده است. مقایسه نسبت مشاهده شده آزمون برای شاخص امنیت پایدار نیز بخوبی این معناداری را نشان می‌دهد؛ چرا که نسبت مشاهده در گروه یک (کمتر از ۳) برابر با ۰/۷۹ نسبت به مقدار مشاهده شده برای گروه دو (بیشتر از ۳) که برابر با ۰/۲۱ بوده است، بیشتر می‌باشد. در نتیجه وضعیت امنیت منطقه نیازمند بازنگری و برنامه‌ریزی اصولی است.

جدول ۳- سنجش معناداری وضعیت امنیت پایدار در شهرستان ایزه

وضعیت	میانگین	p-value	نسبت مورد آزمون	نسبت مشاهده گروه دو(بیشتر از ۳)	نسبت مشاهده گروه یک(کمتر از ۳)	شاخص
ضعیف	۲/۶۸۲	۰/۰۰۰	۰/۵۰	۰/۲۱	۰/۷۹	امنیت پایدار

منبع: مطالعات می‌دانی نویسندگان، ۱۴۰۲.

سنجش تاثیر عوامل اجتماعی و فرهنگی در بهبود امنیت پایدار منطقه

تحلیل واریانس مدل رگرسیونی نشان می‌دهد میزان خطای آلفای (Sig) تحلیل واریانس مدل رگرسیونی کمتر از میزان خطای قابل قبول (۰/۰۵) و برابر با ۰/۰۰۰ می‌باشد و لذا بین عوامل اجتماعی و بهبود امنیت پایدار منطقه در سطح اطمینان بالای ۹۹ درصد رابطه معنادار وجود دارد و علاوه بر این عوامل اجتماعی بررسی شده که مجموعاً ۲۰ عامل هستند در بهبود امنیت پایدار منطقه تاثیرگذار هستند (جدول ۴).

جدول ۴- آزمون معناداری رگرسیونی مدل تاثیر عوامل اجتماعی و فرهنگی در بهبود امنیت پایدار منطقه

Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Regression	۱۰۸/۴۲۴	۱۷	۳/۲۷۸	۱/۴۵۶	۰/۰۰۰
Residual	۰/۰۰۰	۶۷	۰/۰۰۰		
Total	۱۰۸/۴۲۴	۸۴	***		

منبع: مطالعات می‌دانی نویسندگان، ۱۴۰۲.

بر اساس جدول (۵) مشاهده می‌گردد، میزان همبستگی بین عوامل اجتماعی و بهبود امنیت پایدار منطقه، برابر با ۰/۶۶۵ است که یک همبستگی مستقیم به شمار می‌آید. عوامل بررسی شده، مجموعاً توان تبیین ۶۶ درصد از تغییرات (واریانس)، بهبود امنیت پایدار را دارا هستند و حدود ۴۴ درصد از تغییرات این موضوع توسط عوامل یا شاخص‌های دیگر تبیین می‌گردد. مقدار ضریب تعیین برابر با ۰/۴۴۲ است در حالی که ضریب تعیین اصلاح شده برابر با ۰/۴۲۸ بوده است. بنابراین عوامل بکاررفته در مدل توانسته‌اند به خوبی عمل نمایند و برازش مناسبی ارائه دهند.

جدول ۵- تبیین تغییرات متغیر وابسته (امنیت پایدار) از طریق عوامل اجتماعی و فرهنگی

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
۱	۰/۶۶۵	۰/۴۴۲	۰/۴۲۸	۰/۹۴۲۸۲

منبع: مطالعات می‌دانی نویسندگان، ۱۴۰۲.

میزان قدرت و تاثیر عوامل اجتماعی در بهبود امنیت پایدار منطقه نیز یکسان نیست. البته جهت آن‌ها یکسان و مثبت می‌باشد (جدول ۶). هویت اجتماعی در منطقه با مقدار بتا برابر با ۰/۶۹۴ بیشترین تاثیرگذاری را در بهبود امنیت پایدار منطقه دارد. در واقع بایستی اقدامات اساسی در راستای تقویت هویت اجتماعی انجام شود. همچنین عملکرد نهادها و سازمان‌های مدیریتی منطقه با تبیین ۰/۳۴۷ در رتبه دوم و فرصت‌های اجتماعی و اقتصادی با مقدار بتا ۰/۲۳۴، در رتبه سوم شناخته شده‌اند. از این لحاظ نیز بایستی عملکرد نهادها بهبود پیدا نماید و بستر لازم برای رشد فرصت‌های اجتماعی و اقتصادی در منطقه فراهم شود. این موضوعات می‌تواند به افزایش امنیت پایدار منجر شود و از ایجاد معضلات مختلف امنیتی جلوگیری نماید. ایجاد اشتغال برای جوانان با مقدار بتا برابر با ۰/۱۰۹، کارایی و عملکرد مطلوب رسانه‌ها با مقدار بتا ۰/۱۴۳، جلوگیری از تبعیض با مقدار بتا ۰/۱۶۷، کاهش آسیب‌پذیری اجتماعی با مقدار بتا ۰/۱۵۶ و همچنین کاهش جرائم با مقدار بتا ۰/۱۵۸ از دیگر عوامل اجتماعی هستند که می‌توانند به بهبود امنیت پایدار منطقه کمک نمایند. در مجموع بیشترین تاثیر در میان عوامل اجتماعی بر بهبود امنیت پایدار منطقه مربوط به بهبود هویت اجتماعی، بهبود عملکرد نهادها و سازمان‌ها و همچنین ایجاد و رشد فرصت‌های اقتصادی و اجتماعی است.

جدول ۶- آماره‌های ضرایب مدل رگرسیونی متغیر مستقل (عوامل اجتماعی و فرهنگی)

Model	Standardized Coefficients	Sig
	Beta	
(Constant)		۰/۰۰۰
رشد فرصت‌های اجتماعی و اقتصادی	۰/۲۳۴	۰/۰۰۰
ایجاد فرصت‌های برابر و مساوی	۰/۱۱۴	۰/۰۰۰
مدیریت شبکه‌های اخلاقی و اجتماعی	۰/۱۲۰	۰/۰۰۰
جلوگیری از تبعیض	۰/۱۶۷	۰/۰۰۰
کاهش آسیب‌پذیری اجتماعی	۰/۱۵۶	۰/۰۰۰
برقراری نظم و کنترل مسائل اجتماعی	۰/۱۲۲	۰/۰۰۰
کاهش جرائم	۰/۱۵۸	۰/۰۰۰
بهبود مشارکت	۰/۱۱۸	۰/۰۰۰
بهبود جایگاه زنان در تصمیم‌گیری	۰/۱۶۷	۰/۰۰۰

Model	Standardized Coefficients	Sig
	Beta	
بهبود اعتماد اجتماعی	۰/۱۰۴	۰/۰۰۰
بهبود عملکرد نهادها و سازمان‌های مدیریتی منطقه	۰/۳۴۷	۰/۰۰۰
توسعه گردشگری منطقه	۰/۰۸۵	۰/۰۰۱
ایجاد اشتغال برای جوانان	۰/۱۰۹	۰/۰۰۰
توسعه فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی و مردمی	۰/۰۷۱	۰/۰۰۱
بهبود تعامل مدیران با مردم	۰/۰۵۸	۰/۰۰۳
کارایی و عملکرد مطلوب رسانه‌ها	۰/۱۴۳	۰/۰۰۰
تبلیغات و اطلاع‌رسانی فرهنگی و اجتماعی مناسب	۰/۰۷۳	۰/۰۰۴
بهبود جایگاه نخبگان در مدیریت منطقه	۰/۱۰۲	۰/۰۰۰
بهبود عدالت آموزشی-اجتماعی	۰/۱۰۳	۰/۰۰۰
بهبود هویت اجتماعی در منطقه	۰/۶۹۴	۰/۰۰۰

منبع: مطالعات می‌دانی نویسندگان، ۱۴۰۲.

نتیجه‌گیری و ارائه پیشنهادها

مساله امنیت از موضوعات مهم توسعه است که در چارچوب مفهوم توسعه پایدار، جایگاه و اهمیت بیشتری یافته است. امنیت در چارچوب توسعه پایدار بیشتر به معنای جلوگیری و پیشگیری از ناامنی است. به عبارت دیگر به یکسری از اقدامات و فعالیت‌های اجتماعی، اقتصادی، کالبدی، زیست محیطی، مدیریتی و... می‌تواند به بهبود امنیت و پایداری آن کمک نمود. بخشی از این عوامل تحت عنوان عوامل یا شاخص‌های اجتماعی شناخته می‌شوند که ابعاد مختلف مشارکت، هویت، اعتماد، عملکرد سازمانی، تعامل، فرهنگ، یکپارچگی و... را شامل می‌شوند. شهرستان ایزه از نمونه مناطقی است که ایجاد امنیت پایدار برای آن می‌تواند بسیاری از مشکلات اجتماعی آن را مرتفع نماید. در همین راستا، شناخت وضعیت عوامل اجتماعی موثر بر امنیت پایدار این منطقه مورد بررسی و تحلیل قرار گرفت.

نتیجه نشان داد که همه عوامل اجتماعی موثر بر امنیت پایدار منطقه، ضعیف ارزیابی شده‌اند. در این زمینه کنکاش در نتایج بیانگر این مطلب است که اقدامات و برنامه‌ریزی مطلوبی در زمینه اجتماعی اتفاق نیفتاده و این عدم بی توجهی در بلندمدت به کاهش امنیت منجر شده است. از مهمترین عوامل اجتماعی که ضعیف می‌باشند و می‌توانند نقش مهمی در امنیت پایدار داشته باشند می‌توان به عامل ایجاد اشتغال برای جوانان، فرصت‌های برابر و مساوی، مدیریت شبکه‌های اخلاقی و اجتماعی، برقراری نظم و کنترل مسائل اجتماعی، کاهش جرائم، مشارکت، اعتماد اجتماعی، توسعه گردشگری منطقه، توسعه فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی و مردمی، تعامل مدیران با مردم، تبلیغات و اطلاع‌رسانی فرهنگی و اجتماعی مناسب، جایگاه نخبگان در مدیریت منطقه، عدالت آموزشی-اجتماعی و هویت اجتماعی در منطقه اشاره نمود. در مجموع وضعیت عوامل اجتماعی موثر بر امنیت پایدار در منطقه نامناسب بوده و نیاز به برنامه‌ریزی و اقدامات اساسی دارد.

با توجه به اینکه نتیجه پژوهش از ضعیف بودن امنیت پایدار اشاره دارد، نتیجه بخش دیگر تایید نمود که ارتقای عوامل اجتماعی بررسی شده می‌تواند به بهبود امنیت پایدار کمک نماید. به عبارت دیگر هر کدام از این عوامل اجتماعی، دارای تاثیرگذاری ویژه‌ای هستند. بر اساس نتایج بیشترین تاثیرگذاری در میان عوامل اجتماعی بر روند امنیت پایدار، هویت اجتماعی است. بایستی در این زمینه اقداماتی را انجام داد که هویت اجتماعی در منطقه ارتقاء یابد. با ارتقا هویت اجتماعی، امنیت نیز بهبود پیدا می‌نماید. همچنین همچنین عملکرد نهادها و سازمان‌های مدیریتی منطقه نیز در زمینه بهبود امنیت و ارتقای وضعیت موجود موثر است. از دیگر عوامل تاثیرگذار مهم، رشد و ایجاد فرصت‌های اقتصادی و اجتماعی استو ضعف در اشتغال و ایجاد فرصت‌های شغلی، تبعات زیادی به دنبال داشته است. این عامل می‌تواند در وضعیت تامین امنیت و پایداری آن موثر باشد. ایجاد اشتغال برای جوانان، عملکرد رسانه‌ها، جلوگیری از تبعیض، کاهش آسیب‌پذیری اجتماعی، کاهش جرائم، بهبود جایگاه زنان، ارتقای مشارکت، توسعه گردشگری و... از دیگر عوامل موثر در این زمینه است. در مجموع نتایج این بخش از پژوهش با نتایج پژوهش‌های اتوکوا و همکاران (۲۰۱۹)، یولین و همکاران (۲۰۲۰)، خان و همکاران (۲۰۲۰)، کومار و همکاران (۲۰۲۱)، عباس‌زاده و کرمی (۱۳۹۰)، راز و همکاران (۱۳۹۷) همپوشانی دارد؛ چرا که در تحقیقات ذکر شده نیز به اهمیت عوامل اجتماعی در ارتقاء و افزایش امنیت اشاره شده و عوامل اجتماعی را در کنار سایر عوامل بسیار مهم دانسته‌اند. در این تحقیقات بر این نکته تاکید شده که ریشه بسیاری از ناامنی

به مسائل اجتماعی مرتبط است که با تاکید بر عوامل اجتماعی، به صورت ریشه‌ای می‌تواند، معضلات موجود را مرتفع نمود. در پژوهش حاضر نیز به اینکه اشاره شده و امنیت پایداری را به معنای پیشگیری مورد تاکید قرار داده است.

در مجموع وضعیت امنیت پایدار در منطقه ضعیف بوده و نتیجه از تاثیرگذاری عوامل اجتماعی بررسی شده در بهبود وضعیت موجود اشاره دارد. با توجه به نتایج چند پیشنهاد ارائه می‌شود. ۱- پیشنهاد می‌شود که با ایجاد و رشد فرصت‌های اقتصادی بر پایه پتانسیل‌های منطقه، زمینه اشتغال زایی و فعالیت را برای اقشار مختلف به ویژه جوانان فراهم نمود تا این موضوع بتواند به پایداری امنیت منجر شود. ۲- پیشنهاد می‌شود که با اقدامات فرهنگی و برنامه‌های مختلف، هویت اجتماعی در منطقه را بهبود بخشید. ۳- پیشنهاد می‌شود کارایی سازمان‌ها و نهاد های مدیریتی شهرستان با ایجاد پایش و ارزیابی به صورت سالانه، در راستای ارتقای امنیت پایدار مورد تاکید باشد. ۴- پیشنهاد می‌شود که بستر لازم برای مشارکت اقشار منطقه برای تصمیم‌گیری تا تصمیم‌سازی در مسائل مختلف فراهم شود. این موضوع می‌تواند به بهبود اعتماد اجتماعی نیز منجر شود. ۵- پیشنهاد می‌شود که با توجه به ضعف اعتماد اجتماعی در منطقه، برخی فعالیت‌ها و اقدامات مردمی و مشارکت محور جهت این موضوع با هدف بهبود امنیت مورد تاکید باشد. ۶- پیشنهاد می‌شود که توسعه خدمات به ویژه در حوزه گردشگری با توجه به اثرات اقتصادی و اجتماعی و تاثیرگذاری آن در بهبود امنیت پایدار، مورد تاکید، برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری قرار گیرد.

References

1. Abbaszadeh, H., & Karami, K. (1390). Social Capital and Sustainable National Security. *Strategic Studies Journal*, 51(1), 31-58. [In Persian]
2. Alimi, O. A., Ouahada, K., & Abu-Mahfouz, A. M. (2020). A review of machine learning approaches to power system security and stability. *IEEE Access*, 8, 113512-113531.
3. Belgrade, A., Kira, M., & Lee, F. (2022). The role of stable security in resettled refugees' sense of wellbeing. *Journal of Immigrant & Refugee Studies*, 20(4), 546-560.
4. Booth, K. (2018). Security and emancipation. In *National and International Security* (pp. 447-460). Routledge.
5. Carter, D. B., & Poast, P. (2017). Why do states build walls? Political economy, security, and border stability. *Journal of conflict resolution*, 61(2), 239-270.
6. Cianciara, A. K. (2017). Stability, security, democracy: explaining shifts in the narrative of the European Neighbourhood Policy. *Journal of European Integration*, 39(1), 49-62.
7. Conway, D. A., & Reinganum, M. R. (2018). Stable factors in security returns: Identification using cross-validation. *Journal of Business & Economic Statistics*, 6(1), 1-15.
8. Doğan, B., Shahbaz, M., Bashir, M. F., Abbas, S., & Ghosh, S. (2023). Formulating energy security strategies for a sustainable environment: Evidence from the newly industrialized economies. *Renewable and Sustainable Energy Reviews*, 184, 113551.
9. Esmaeili, M., Noroozi, K., & Mohammadi, M. (1394). Extraction and Prioritization of Cultural and Social Factors Affecting Sustainable National Security Management. *Journal of Police Order and Security*, 29(1), 101-124. [In Persian]
10. Etuknwa, A., Daniels, K., & Eib, C. (2019). Sustainable return to work: a systematic review focusing on personal and social factors. *Journal of occupational rehabilitation*, 29, 679-700.
11. Garcia, S. N., Osburn, B. I., & Jay-Russell, M. T. (2020). One health for food safety, food security, and sustainable food production. *Frontiers in Sustainable Food Systems*, 4(1), 1-15.
12. Gheisari, N., & Hosseini, M. (1392). Dimensions and Indicators of Sustainable Security Based on the National Convergence Engineering Model. *Security Horizons Journal*, 5(20), 72-107. [In Persian]
13. Gryshova, I., Kyzym, M., Hubarieva, I., Khaustova, V., Livinskyi, A., & Koroshenko, M. (2020). Assessment of the EU and Ukraine economic security and its influence on their sustainable economic development. *Sustainability*, 12(18), 1-19.
14. Hatami, A., Ahmadi, B., & Esmaeili, A. (1397). Examining Factors Related to the Level of Social Security of Citizens: A Case Study of Women in Kermanshah City. *Iranian Journal of Social Issues*, 4(3), 103-121. [In Persian]

15. Iregbenu, P., & Uzonwanne, M. (2015). Security challenges and implications to national stability. *Journal of Economics and Sustainable Development*, 6(1), 1-18.
16. Khan, F. A., Asif, M., Ahmad, A., Alharbi, M., & Aljuaid, H. (2020). Blockchain technology, improvement suggestions, security challenges on smart grid and its application in healthcare for sustainable development. *Sustainable Cities and Society*, 55, 102018.
17. Kumar, R., Baz, A., Alhakami, H., Alhakami, W., Agrawal, A., & Khan, R. A. (2021). A hybrid fuzzy rule-based multi-criteria framework for sustainable-security assessment of web application. *Ain Shams Engineering Journal*, 12(2), 2227-2240.
18. Liu, L., Chen, M., Luo, P., Duan, W., & Hu, M. (2023). Quantitative Model Construction for Sustainable Security Patterns in Social–Ecological Links Using Remote Sensing and Machine Learning. *Remote Sensing*, 15(15), 1-16.
19. Mirlofti, R & Anayat Mehri, H. (1397). Investigating Factors Ensuring Border Sustainable Security with an Emphasis on Social Cohesion in Ethnic Groups of the Sistan Region. In *Proceedings of the National Conference on Sustainable Progress: Approach to History, Culture, and Civilization*. Zahedan. [In Persian]
20. Modoodi Arkhouidi, M. (1401). Identifying Factors Influencing the Establishment of Sustainable Security in Border Villages Based on Distance from the Border. *Regional Planning Journal*, 12(46), 261-278. [In Persian]
21. Moumen, Z., Idrissi, N. E. A., Tvaronavičienė, M., & Lahrach, A. (2019). Water security and sustainable development. *Insights into Regional Development*, 1(4), 301-317.
22. Nabavi, S. A., Hosseinzadeh, A. H., & Hosseini, S. H. (1389). Investigating the Social and Economic Factors Affecting Social Security. *Applied Sociology*, 21(4), 73-96. [In Persian]
23. Nikooei, S., Chitsaz, M. A., & Hajazi, S. N. (1398). Analysis and Examination of Economic and Social Factors Affecting Sustainable Development in Torbat-e-Jam County. *Journal of Regional Planning*, 9(34), 95-106. [In Persian]
24. Rostgarpanah, H., & Soltanifar, M. (1391). Media Strategies for Sustainable Security. *Security Horizons Journal*, 5(15), 75-100. [In Persian]
25. Sareer Afraz, M. (1388). Analyzing the Effect of Security on Various Aspects of the Tourism Industry in Iran. In *Proceedings of the First National Conference on Tourism Security and Sustainable Development* (pp. 45-34). Isfahan: Isfahan Police Applied Research Office. [In Persian]
26. Seifi Farzad, H., Ahmadi Pour, Z., Hafiznia, M. R., & Moradian, M. (1398). Designing a Structural-Interpretive Model of Factors Affecting Sustainable Citizen Security. *Sustainable City Journal*, 2(3), 111-125. [In Persian]
27. Simkowitz, M. A., & Beedles, W. L. (1980). Asymmetric stable distributed security returns. *Journal of the American Statistical Association*, 75(370), 306-312.
28. Ulian, T., Diazgranados, M., Pironon, S., Padulosi, S., Liu, U., Davies, L., ... & Mattana, E. (2020). Unlocking plant resources to support food security and promote sustainable agriculture. *Plants, People, Planet*, 2(5), 421-445.

